

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 356/2016-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd opravným uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 29 C 35/1998 zo 4. decembra 2014 a uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9 Co 116/2015 z 30. novembra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. marca 2016 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) opravným uznesením Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 29 C 35/1998 zo 4. decembra 2014 a uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 9 Co 116/2015

z 30. novembra 2015. Podaním doručeným ústavnému súdu 14. marca 2016 sťažovateľ svoju sťažnosť doplnil.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je v procesnom postavení žalobcu účastníkom konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 29 C 35/1998 o uloženie povinnosti uverejniť opravu nepravdivých údajov. V označenom konaní okresný súd rozhodol rozsudkom z 11. júna 2009, ktorým žalobu sťažovateľa zamietol. Na základe sťažovateľom podaného odvolania proti predmetnému rozsudku okresný súd uznesením zo 14. augusta 2009 uložil žalovanému v 1. rade, aby zaplatil súdny poplatok za odvolanie. Keďže došlo k zrejmej nesprávnosti spočívajúcej v uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie účastníkovi, ktorý odvolanie nepodal, okresný súd opravným uznesením sp. zn. 29 C 35/1998 zo 4. decembra 2014 opravil výrok uznesenia zo 14. augusta 2009 tak, že uložil poplatkovú povinnosť za podanie odvolania sťažovateľovi. Krajský súd na základe odvolania sťažovateľa uznesením sp. zn. 9 Co 116/2015 z 30. novembra 2015 opravné uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

3. Sťažovateľ je toho názoru, že „*Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Co/16/2015-725 z 30.11.2015 v súbehu s Opravným uznesením Okresného súdu Košice II č. k. 29C/35/1998-702 zo 4.12.2014 sú jasným dôkazom toho, že:*

... Uvedené súdy sa za vyše 18 rokov od začiatku konania zmätočne nedokázali vysporiadať s predmetom konania o uloženie povinnosti uverejniť tlačovú opravu nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov v hromadnom informačnom prostriedku;... s podmienkami konania o uloženie povinnosti uverejniť tlačovú opravu nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov v hromadnom informačnom prostriedku;... s účastníkmi konania... (navrhovateľ - odporcovia);

... Uvedené súdy už takmer 13 rokov po prvom náleze Ústavného súdu SR v konaní o uloženie povinnosti uverejniť tlačovú opravu nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov v hromadnom informačnom prostriedku ignorujú príkazy a rozhodnutia najvyššej právnej sily v Európskej únii a Slovenskej republike (dva nálezy Ústavného súdu SR, rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu);

... Uvedené súdy po vzniku takých nedostatkov podmienok konania..., ktoré nemožno odstrániť, už takmer 12 rokov pokračujú v porušovaní základných práv navrhovateľa a držia navrhovateľa v bezprecedentnej právnej neistote, ktorá má dlhodobý negatívny vplyv na kvalitu jeho života.“

4. Na základe uvedeného sťažovateľ v petite sťažnosti navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vydal rozhodnutie, v ktorom:

„... Ústavný súd SR vysloví, že zmätočnými rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach z 30.11.2015 a Okresného súdu Košice II zo 4.12.2014 bolo opakovane porušené základné právo navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote;

... Ústavný súd SR zakáže Krajskému súdu v Košiciach a Okresnému súdu Košice II pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd navrhovateľa v konaní o uloženie povinnosti uverejniť tlačovú opravu nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov v hromadnom informačnom prostriedku;

... Ústavný súd SR prikáže Krajskému súdu v Košiciach a Okresnému súdu Košice II,... aby obnovili stav pred porušením týchto práv a slobôd;

... Ústavný súd SR zastaví konanie o uloženie povinnosti uverejniť tlačovú opravu nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov v hromadnom informačnom prostriedku... pre zmätočnosť a také nedostatky podmienok konania, ktoré nemožno od 1.6.2004 odstrániť;

... Ústavný súd SR prizná navrhovateľovi... primerané finančné zadosťučinenie...“

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

8. Ústavný súd sa preto zaoberal namietaným porušením základných práv v rozsahu, v akom ich sťažovateľ, ktorý je zastúpený advokátom, v sťažnosti pred ústavným súdom vymedzil v petite návrhu. Sťažovateľ v petite sťažnosti žiada vysloviť porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru „*zmätočnými rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach z 30.11.2015 a Okresného súdu Košice II zo 4.12.2014*“.

9. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo

slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

12. V petite sťažnosti sťažovateľ namietal porušenie označených práv len samotnými rozhodnutiami všeobecných súdov.

13. Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu k porušeniu sťažovateľovho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, obdobne aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru by mohlo dôjsť v dôsledku nečinnosti alebo nesprávnej činnosti všeobecných súdov zúčastnených na predmetnom konaní, avšak iba samotnými rozhodnutiami týchto súdov uvedené práva sťažovateľa porušené byť nemohli (mutatis mutandis III. ÚS 143/05, IV. ÚS 11/08, II. ÚS 257/2012).

14. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

15. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v sťažnosti. Ústavný súd v súvislosti s požiadavkou sťažovateľa, aby ústavný súd zastavil napadnuté konanie, uvádza, že v súlade s jeho právomocami vymedzenými v ústave a v zákone o ústavnom súde takejto požiadavke nie je možné vyhovieť, a to ani v prípade vyhovenia sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júna 2016